

Dr. Milivoj Šrepel.

(Spisal Janko Barlè.)

Veliki narodi so srečni, ker imajo obilo književnikov, kateri si po svoji volji izberó predmete za obdelovanje. Kdor se leta in leta bavi vedno z istim predmetom, ni čuda, da ga natančno spozna in napiše o njem dela trajne vrednosti. Pri manjših narodih je drugače. Tu mora včasih pojedinec biti za vse; potreba sili, da pride včasih tje, kamor se je najmanje nadejal. Delavcev je malo, potrebe so velike, zato mora isti mož delovati na razne strani. Primerov imamo dovolj v slovenski in hrvaški književnosti. Prav zato moramo ceniti može, kateri morajo mnogokrat svoje sile razdvojiti, vendar neprestrašeno in neutrudljivo delujejo tudi v prosephepe knjige in znanstva. Njim je pač načelo: delaj, kolikor moreš v korist svojega naroda, delaj vestno za njegov napredek in posveti mu vse svoje sile. To načelo je vedno vodilo moža, katerega mislim ravno opisati, in ta je dr. Milivoj Šrepel.

Milivoj Šrepel se je porodil 8. listopada l. 1862. v Karlovcu, kjer je bil njegov oče mestni uradnik. Ljudske šole je dovršil v Karlovcu, potem pa je odšel na zagrebško gimnazijo. V gimnaziji je bil vedno odličen dijak, ravno tako tudi na zagrebškem vseučilišču. Knjiga mu je bila zvesta tovarišica,

„Dom in svet“ 1899, šte. 9

nauk jedina zabava, zato je že l. 1884. z izvrstnim uspehom napravil profesorsko izkušnjo iz klasične filologije. Učiteljeval je najpreje na zagrebški gimnaziji, ob tem kot marljiva čebelica izpopolnjeval svoje znanje in l. 1886. napravil doktorat iz slavistike. Zaradi izrednih sposobnostij in obširnega

znanja je prišel že l. 1888. na vseučilišče kot docent iz latinske filologije. Hotel se je vestno usposobiti za mesto, katero je imel nastopiti, zato je odpotoval v Italijo, kjer je na klasičnih tleh zajemal iz neusahljivega studenca znanosti. Bival je tamkaj osem mesecev, ogledal si vse znamenitosti Rima, Neapola, Florencije in Benetek. Ogledal si je starine, preiskal knjižnice in občudoval divne umetnine, katere so tamkaj nakopičene. Vrnivši se v domovino, je bil imenovan izrednim profesorjem na vseučilišču. Odšel je

tudi v Nemčijo, bival več časa v Berolinu, v Lipskem in Monakovem. L. 1892. je bil imenovan pravim profesorjem na zagrebškem vseučilišču, kjer službuje še danes.

O Milivoju Šreplu je rekel l. 1893. v „Viencu“ Šandor Gjalski: „U njega je sretno spojeno dvoje u divnu cjelinu: velik duševni dar i željezna revnost u radu.“ In prav je rekel. Šrepel je kot malokdo duševno na-



Dr. Milivoj Šrepel